

er af et større Omfang og navnlig foranlediger flere lange Reiser end et andet Embede, som man skulde troe havde samme Omfang og Betydning. Jeg maa altsaa gaae ud fra den factiske Omstændighed, at de og de Beimittil ere tilagelagte, og derfor ogsaa holde paa, at der bør betales den og den Befordringsgodtgjørelse. Viser det sig imidlertid nu saaledes, at Udvalgets Skjøn om Embedets Omfang ikke flaaer til med Hensyn til Befordringerne, saa forekommer det mig rimeligt, at der ogsaa maa finde en tilsvarende Forhøielse Sted paa Contoen til Protocoller m. v. Det er rimeligt, at ligesom Embedet med Hensyn til Befordringerne har viist sig at være besværligere og større, end man kunde være tilbøielig til at troe, saaledes maa det Samme gjøre sig gjældende med Hensyn til Udgifterne til Protocoller m. v., Udgifter, som i Reglen holde Skridt med Antallet af de Forretninger, der foranledige Befordringer. Jeg maa saaledes paa det Bedste anbefale at vedtage det af mig stillede Vædringsforslag, der gaaer ud paa at forhøie det ved 2den Behandling fastsatte Vederlag med et Beløb af 150 Rd., hvoraf de 124 Rd., hvis jeg ikke husker feil, udgjøre det Beløb, som efter Ministeriets Skjøn maa beregnes til Befordringsgodtgjørelse, medens Resten er beregnet til en forholdsmæssig Supplering af Contoen til Anskaffelse af Protocoller m. v.

Ordføreren (S. A. Hansen): Den høitagede Justitsminister er ved sin Dpgjørelse ligefrem gaaet ud fra, at det Miletal, der er udfundet at skulle være høit i den forrige Embedsmands Tid, vil blive det samme for den nye Embedsmand; men man maa erindre, at den forrige Embedsmand var lønnet med Sportler, hvilket den nuværende ikke er. Den forrige Embedsmand havde derfor en Frihed med Hensyn til sit Contoirhold, som den nuværende ikke har, medmindre han da vil give et Tilskud ud over, hvad der bliver indrømmet ham i Contoirholdsvederlag. Hverken med Hensyn til denne eller med Hensyn til nogen anden Post — og hvis den høitagede Minister i længere Tid havde havt Leilighed til at beskæftige sig med denne Slags Spørgs-

maal, vilde han vistnok indrømme det — gaaer det derfor an ubeløkkende at holde sig til Dpgivelseserne fra den sidste Embedsmand, naar denne har været lønnet med Sportler; thi Forholdene ere da heelt forskjelligte fra dem, der ville indtræde for hans Efterfølgere. Men jeg skal dernæst ogsaa minde om, at den høitagede Justitsminister vel ved at gennemgaae de omtalte Reiselister har gjort et Afdrag i alle de Tilfælde, hvor det for Udenforstaaende laa klart for, at der var beregnet flere Reiser, skjøndt flere Forretninger vare udførte paa een og samme Reise; men at det jo ingenlunde er givet, at Ministeren har fundet eller har kunnet finde samtlige disse Tilfælde. Det forekommer mig nemlig umuligt at udfinde dem efter Reiselisterne. Naar en saadan Beregningsmaaade overhovedet har fundet Sted, saa forekommer det mig ganske forunderligt, at Berigtiggelsen af den derved begaaede Feil kun skulde komme til at udgjøre 28 af 664 Mill. Den virkelige Berigtiggelse maatte nødvendigvis udgjøre et større Tal, og, naar man vilde eftergaae selve den ærede Ministers Underøgelse af de Tilfælde, hvori han har meent, at der var beregnet flere Reiser istedetfor een, vilde man vistnok ogsaa faae et større Miletal ud end de omtalte 28. Udvalget gaaer imidlertid ud fra, at Sagen slet ikke lader sig afgjøre saaledes. Det kommer jo nemlig ogsaa meget an paa, hvorledes den nye Embedsmand vil forholde sig med Hensyn til sine Embedsreiser. Hvis han accorderer med en Mand om, at denne for en vis Betaling aarlig skal føre for ham i Embedsreiser, da vil disses Antal vistnok til alle Tider blive endeel større, end der behøves, thi Embedsmanden har da ikke den mindste Interesse i at indrette sine Forretninger saaledes, at han kan udføre saa mange af dem som mulig paa een Reise. Naar Embedsmanden derimod faaer et bestemt Befordringsvederlag, da vil det være hans Opgave, naar han har flere Forretninger i en Commune eller i Nærheden deraf, saavidt muligt at ansætte dem saaledes, at de kunne udføres paa een og samme Reise. Dette Hensyn behøver Embedsmanden, som sagt, ikke at tage, naar han iforveien har accorderet med en Mand om, at denne skal afgive Befordring